

Благородните береанци

„А береанските юдеи бяха по-благородни от тези в Солун, защото приеха посланието с голямо желание и всеки ден изследваха Писанията, за да видят дали това, което Павел казваше, беше вярно. В резултат на това мнозина от тях повярваха, както и редица видни гръцки жени и много гръцки мъже.“
Деяния 17:11,12

С настъпването на новата година е подходящо време за всички търсещи истината изучаващи Библията да си припомнят колко е важно да изучават усърдно Божието Слово. Библията е широко призната за най-великата книга на всички времена. Нейната дълбока древност се простира чак до самото начало на чудесното сътворение на земята и нейната окончателна подготовка като дом за Божието земно творение. В нейните страници се намират неоспорими доказателства за нейното значение и смисъл за човешкото семейство. Векове наред тя е била приемана от безброй хора като божествено вдъхновеното

Слово на нашия любящ Небесен Отец, великия Бог на вселената.

Ученията и праведните принципи на Библията я отличават от всички други книги и тя остава ният стандарт за истината дори в нашия съвременен свят. Нейната основна тема за изкуплението и окончателното възстановяване на човешкото семейство от опустошенията на греха и смъртта може да бъде намерена в различните ѝ книги, написани от много автори в продължение на дълги векове. Това служи за подчертаване на божествено вдъхновената хармония и цел на Библията. По този начин вниманието ни се насочва към различните принципи на истината, в които всеки вдъхновен писател хармонизира с онези, които други са написали, но в различно време и място.

Свещеното Слово на Бога е наричано факелът на цивилизацията. Неговите морални и етични учения са повлияли повече от всяка друга книга на съзнанието на човечеството да живее по-благодарен живот. То е почти неизчерпаем източник на вдъхновяващи и утешителни послания. Мнозина са открили, че Библията е източник на утеха в моменти на скръб. Други са намерили сила да се изправят пред несигурните ситуации в живота, а някои се обръщат към

многобройните й уроци, за да намерят успокоение.

По-специално, Библията е учебникът на християнството. Тя разкрива чудесния план и цел на Небесния Отец в създаването на човешкото семейство и неговото спасение. Това послание се изпълнява до великолепен и окончателен завършек, който ще достигне своята кулминация в бъдещото управление на славното царство на Христос, което ще има власт и авторитет над цялата земя. Това, както казва Библията „ „, е „съгласно вековния план“, който Бог „е изготвил за помазания Исус, нашия Господ“. Ефесяни 3:11

По отношение на чудесния автор на Библията и неговата вечна цел, псалмистът Давид пише: „Небесата разказват за славата на Бога, а небесната твърд провъзгласява делото на ръцете Му. Ден след ден те изливат реч, нощ след нощ разкриват знание. Те нямат реч, не използват думи, не се чува звук от тях. И все пак гласът им се разнася по цялата земя, думите им достигат до краищата на света. В небесата Бог е разпънал шатър за слънцето. То е като младоженец, излизащ от своята стая, като шампион, който се радва да тича по пътя си. Изгрява в единия край на небесата и прави своя кръг до другия; нищо не е лишено от топлината

му. Законът на Господа е съвършен, освежава душата. Постановленията на Господа са надеждни, правят простите мъдри. Заповедите на Господа са прави, радват сърцето. Повеленията на Господа са ярки, осветяват очите. Страхът от Господа е чист, трае вечно. Постановленията на Господа са твърди, всички са праведни. Те са по-ценни от злато, от много чисто злато; по-сладки са от мед, от мед от пчелна пита. Псалми 19:1-10

Служение за вярата

Докато се създаваше ранната църква, апостол Павел и неговите спътници пътуваха много, за да служат на истината на новоповярвалите християни. Те помагаша на тези нови братя в Христос да организират събрания за изучаване, служение и общение. По Божиата велика мъдрост и провидение Лука, историкът и автор на книгата Деяния, е записал много от тези важни събития. Деяния 1:1,2; Лука 1:1-4

Познанието за Истината, което Павел и другите проповядваха, провъзгласяваше плана и целта на Небесния Отец за окончателното спасение и помирение на неговото болно от греха и умиращо човешко семейство. (Ефесяни 1:13; Колосяни 1:20; Тит 2:11). Светият Дух на Истината също

така отвори пътя за малкото стадо от верни последователи на Христос да се стремят към небесното призвание и да получат място като част от невестата на Христос. По този начин сме уверени: „Не се страхувайте, малко стадо, защото вашият Отец е благоволил да ви даде царството.“ Лука 12:32

Вярните ще имат привилегиата да споделят с прославения си Господ Неговото небесно царство и да разпространяват благословения на всички семейства на земята. (Битие 22:16-18). Това славно устройство предвижда и възкресението на всички, които са в гробовете си — онези, които несъзнателно чакат установяването на това бъдещо царство под праведното управление на Христос. Йоан 5:28,29; Деяния 24:15; 1 Коринтяни 15:25,26

Конфликти по пътя

По време на дългите пътувания на апостола, за да разпространява благата вест, много нови християни бяха привлечени в паството и започнаха да ценят Истината и общението с Божия народ. Въпреки това, предразсъдъците и конфликтите често възникваха и следваха Павел и неговите спътници, където и да отидеха. Съществуваше напрежение между онези, които

се придържаха строго към познатите учения на юдейския закон, и онези, които проповядваха новите доктрини на Христос Исус. В повечето случаи много хора чуваха тези учения за първи път.

Точно преди нашия цитиран пасаж, Павел и Сила бяха избягали през нощта, за да пътуват от Солун до Берей (Деяния 17:10). Когато пристигнали, те били благословени от посрещането, което получили в местната синагога. Били силно впечатлени от живия интерес и духовното израстване на братята в изучаването на Божието Слово и отбелязали, че това ги отличавало като „по-благородни“ от онези, които били от събранието в Солун.

Забележителна черта

Думата „благороден“, както е използвана в този случай, посочва възхитителното качество на ума и характера, което братята в Христос в Берей проявиха, когато изследваха Писанията. Очевидно тяхното желание беше да направят учението и поученията на Истината свои. Подобро четене на този пасаж разширява идеята за благородство и е предадено по този начин в други преводи на Библията. За сравнение четем: „А тези бяха по-благородни от онези в Солун,

защото приеха словото с голямо желание, изследвайки Писанията всеки ден, за да видят дали тези неща са така. Затова мнозина от тях повярваха, заедно с редица видни гръцки жени и мъже.” (Деяния 17:11,12). Така се подчертава желанието, което тези братя имаха, не само да изследват Писанията всеки ден, но и да се стремят да ги проучват и доказват внимателно и с „голямо желание“.

Свидетелството на Павел и Петър

Павел увещава братята в църквата в Солун: „Изпитвайте всичко; задържайте това, което е добро.“ (1 Солунци 5:21). Когато пише на своя възлюбен брат Тимотей, апостолът го насърчава: „Учи се, за да се покажеш одобрен пред Бога, работник, който няма защо да се срамува, който правилно разпределя [обработка] словото на истината.“ (2 Тимотей 2:15). По-късно той увещава: „Продължавай в нещата, които си научил и в които си убеден, знаейки от кого си бил научен; и че от дете си познавал светите писания, които могат да те направят мъдър за спасение чрез вярата в Христа Исуса. Всяко писание, вдъхновено от Бога, е полезно за поука, за изобличаване, за поправяне, за възпитание в праведност, за да бъде човекът на Бога

съвършен, напълно подготвен за всяко добро дело.“ 2 Тимотей 3:14-17

В първото си послание апостол Петър също така призовава: „Както всеки е получил безплатен дар, така го служете помежду си, като добри настойници на многообразната благодат на Бога. Ако някой говори, нека бъде като Божи пророчества; ако някой служи, нека бъде като от силата, която Бог дава; така че във всичко да се прославя Бог чрез Исус Христос, на когото е славата и силата за вечни векове. Амин.“ 1 Петрово 4:10,11

Когато се приемат с подходящо състояние на сърцето, наставленията и насърченията на апостолите Павел, Петър и други са помогнали за развитието на Христоподобен дух във всички последователи на Господа от Петдесетница насам. Това включва и това, че те са били добри настойници на Истината, което е важен урок, който всички християни трябва да следват. Това е особено вярно сега за онези, които живеят в последните години на този „настоящ зъл свят“. Галатяни 1:4

В спомен за тези неща

Прекрасните думи на Петър, написани преди почти две хиляди години, продължават да бъдат

благословение за нас, последователите на Христос. Той провъзгласи: „Винаги ще ви напомням за тези неща – въпреки че вече ги знаете и стоите твърдо в истината, която сте научили. И е редно да продължавам да ви напомням, докато съм жив. Защото нашият Господ Исус Христос ми показва, че скоро трябва да напусна този земен живот, затова ще се старая да се уверя, че винаги ще помните тези неща, след като ме няма. 2 Петрово 1:12-15

Апостолът непрестанно проповядваше думите на истината, които беше получил от нашия Господ Исус по време на земното си служение. „Ние не следвахме измислени басни, когато ви разкрихме силата и идването [гръцки: присъствието] на нашия Господ Исус Христос, а бяхме очевидци на Неговото величие. Защото Той получи от Бога Отца чест и слава, когато дойде глас към Него от великолепната слава: „Това е Моят възлюбен Син, в Когото имам благоволение.“ И този глас, който дойде от небето, чухме, когато бяхме с Него на святата планина.“ 2 Петрово 1:16-18

Петър подчертава още, че ние получаваме Истината чрез Святия Дух, силата и влиянието на Бога. „Ние имаме още по-голяма увереност в посланието, провъзгласено от пророците. Трябва да обръщате специално внимание на това, което

са написали, защото думите им са като лампа, която свети в тъмно място – докато настъпи Денят и Христос, Утринната звезда, засияе във вашите сърца. Преди всичко трябва да разберете, че никое пророчество в Писанието не е дошло от собственото разбиране на пророка или от човешка инициатива. Не, тези пророци са били движени от Светия Дух и са говорили от Бога.“ 2 Петрово 1:19-21

В първото си писмо Петър ясно посочи, че думите, които изрече, бяха насочени към онези, които бяха посветили живота си изцяло на Бога: „За да се изпита вярата ви, която е много по-ценна от изчезващото злато, което се изпитва с огън, за да се намери за похвала, чест и слава при явяването [откриването] на Исус Христос: Който, без да сте Го видели, обичате; в Когото, макар че сега не Го виждате, но вярвате, се радвате с неизразима и славна радост: Получавайки края [резултата или изхода] на вашата вяра, а именно спасението на вашите души.“ 1 Петрово 1:7-9

Тези думи на Истината не бяха разкрити на никой друг, нито на древните пророци, нито дори на ангелите. Той обясни: „За това спасение пророците са питали и търсили усърдно, които са пророкували за благодатта, която ще дойде

върху вас: търсейки какво или какъв вид време означава Духът на Христос, който беше в тях, когато свидетелстваше предварително за страданията на Христос и за славата, която щеше да последва. На тях им беше разкрито, че не на себе си, а на нас служеха нещата, които сега ви се съобщават от онези, които ви проповядваха Евангелието с Святия Дух, изпратен от небето; нещата, които ангелите желаят да разгледат. Затова препашете кръста на ума си, бъдете трезвени и се надявайте до края на благодатта, която ще ви бъде дадена при явяването на Исус Христос.“ 1 Петрово 1:10-13

Мъдрост отгоре

Счита се, че Посланието на Яков е сред най-ранните писания на Новия Завет. То представя ученията, които първоначално са били дадени на евреите, които са се обърнали към християнството скоро след края на земното служение на нашия Господ Исус. Яков подчертава: „Всяко добро дарение и всяко съвършено дарение е отгоре и слиза от Отца на светлините, при когото няма промяна, нито сянка от промяна.“ Яков 1:17

Небесният Отец е източникът на цялата истина и чрез Светия Дух дава на Своя народ разбиране.

„По Своята воля Той ни роди с вечното слово на истината, за да бъдем като първи плодове на Неговите създания. Затова, възлюбени братя, нека всеки човек бъде бърз да слуша, бавен да говори, бавен да се гневи.“ Яков 1:18,19

Относно чудесните дарове на Бога към Неговия народ, Яков също посочи значението на Божията мъдрост, която винаги е чиста и свята. „Мъдростта, която е отгоре, първо е чиста, после мирна, кротка и лесна за уговаряне, пълна с милост и добри плодове, без пристрастие и без лицемерие. А плодът на правдата се сее в мир от онези, които правят мир.“ Яков 3:17,18

В горните стихове вниманието ни е насочено към факта, че небесната мъдрост действа в хармония с божествения характер. Въпреки че духът на мъдростта, който идва отгоре, е миролюбив, апостолът не поставя неговата важност пред чистотата. Истинската мъдрост е миролюбива само когато е в съгласие със святостта и чистотата. Тя може да бъде в мир само с това, което е свято. Кротостта следва чистотата и е миролюбива, когато е осветена от Истината. Небесната мъдрост се радва, че е „пълна с милост“, а „добри плодове“ се развиват в сърцата на онези, които са били просветени от мъдростта отгоре.

Светлината на истината

Пророк Исаия говори за светлината и нейната връзка с живота и Истината. Представяйки божествения замисъл, той пише: „Ще доведе слепите по път, който не познават; ще ги вода по пътеки, които не са познавали; ще направя тъмнината пред тях светлина, а кривите пътища – прави. Това ще им сторя и няма да ги изоставя.“ „Заради Сион няма да мълча, заради Ерусалим няма да почивам, докато правдата му не изгрее като яркост, а спасението му като горяща лампа.“ Исаия 42:16; 62:1

Много други писания също обръщат вниманието ни към специалния дар на светлината. „При Теб е изворът на живота; в Твоята светлина ще видим светлина.“ „Блажен е народът, който познава радостния глас; те ще ходят, Господи, в светлината на Твоето лице.“ „Твоето слово е светилник за краката ми и светлина за пътя ми.“ „Пътят на праведните е като блестяща светлина, която свети все повече и повече до съвършения ден.“ Псалми 36:9; 89:15; 119:105; Притчи 4:18

Като ръководство и духовна перспектива за последователите на Христос, четем: „Никой не запалва светило и после го скрива или го слага под кошница. Напротив, светилото се поставя на

стойка, където светлината му може да се види от всички, които влизат в къщата. Окото ти е като лампа, която осветява тялото ти. Когато окото ти е здраво, цялото ти тяло е изпълнено със светлина. Но когато то е болно, тялото ти е изпълнено с тъмнина. Увери се, че светлината, която мислиш, че имаш, всъщност не е тъмнина. Ако си изпълнен със светлина, без тъмни ъгли, тогава целият ти живот ще бъде лъчезарен, като че ли прожектор те изпълва със светлина.“ Лука 11:33-36

Медитация върху Божието Слово

Медитацията е белег на християнския характер на онези, които търсят да вървят по пътя на нашия любящ Небесен Отец и които се придържат към Неговото Слово. Векове преди раждането на Исус, псалмистът е написал: „Твоите заповеди са моята радост. Твоите свидетелства са праведни завинаги; дай ми разум, за да живея. Виках с цялото си сърце; отговори ми, Господи! Ще спазвам Твоите наредби. Виках към Теб; спаси ме, и ще пазя Твоите свидетелства. Ставам преди зората и викам за помощ; чакам Твоите думи. Очите ми очакват нощните стражи, за да медитирам върху Твоето слово.“ Псалми 119:143-148

Псалмистът продължава: „Блажен е човекът, който не ходи по съвета на нечестивите, нито стои на пътя на грешниците, нито седи на мястото на презрителите. Но той се наслаждава в закона на Господа и денем и нощем размишлява върху него. И той ще бъде като дърво, посадено край реки, което дава плод в сезона си; листата му няма да повяхнат; и всичко, което прави, ще просперира.“ Псалми 1:1-3

В писмото си до евреите апостол Павел пише: „Защото Божието слово е живо и действено, по-остро от всеки двуостър меч, проникващо до разделяне на душа и дух, на стави и мозък, и съди мислите и намеренията на сърцето. И няма създание, което да е скрито от Него, но всичко е открито и изложено пред очите на Този, с когото имаме работа. Затова, тъй като имаме велик първосвещеник, който е преминал през небесата, Исус, Божият Син, нека държим твърдо нашето изповядване.“ Евреи 4:12-14

Свидетелството на Исус

Исус ясно заяви, че е бил изпратен да изпълни волята и целта на Небесния Отец, а не своята собствена. Неговите смирени думи са записани в Евангелието на Йоан, където четем: „Аз не мога да направя нищо от себе си. Аз съдя, както Бог

ми казва. Затова моето съждение е справедливо, защото изпълнявам волята на този, който ме е изпратил, а не моята собствена воля. Ако свидетелствах за себе си, моето свидетелство не би било валидно. Но и друг свидетелства за мен, и ви уверявам, че всичко, което той казва за мен, е истина.“ Йоан 5:30-32

Когато Исус каза: „и друг свидетелства за мен“, той имаше предвид Йоан Кръстител. Той беше предшественикът на Христос и беше подготвил пътя за Неговото служение. „Всъщност вие изпратихте следователи да послушат Йоан Кръстител, и неговото свидетелство за мен беше вярно. Разбира се, аз нямам нужда от човешки свидетели, но казвам тези неща, за да бъдете спасени. Йоан беше като горяща и блестяща лампа, и вие за известно време бяхте развълнувани от неговото послание. Но аз имам по-голямо свидетелство от Йоан – моите учения и моите чудеса. Отец ми даде тези дела да извърша, и те доказват, че Той ме е изпратил. И Отец, който ме е изпратил, сам е свидетелствал за мен. ...Вие изучавате Писанията усърдно, защото мислите, че в тях имате вечен живот. Именно тези Писания свидетелстват за мен. Йоан 5:33-37,39

Наследството на береаните

Наблюдението на апостол Павел, че членовете на църквата в град Берея са благородни ученици на Библията, е положителен урок, който всички хора на Господа трябва да имат предвид. Тези братя искрено вярваха в непогрешимото Слово Божие и подчертаваха, че то е единственият истински източник за разбиране. Те дълбоко ценяха неговата стойност и значение като „така казва Господ“ за окончателното доказателство за това, в което вярваха.

Цитирайки отново нашия встъпителен текст, от друг превод, четем следното относно наследството на братята от Берея: „А тези юдеи бяха по-добронамерени и благородни от онези в Солун, защото бяха напълно готови и приеха и приветстваха посланието за постигането чрез Христос на вечно спасение в Божието царство с наклонност на ума и желание, като всеки ден изследваха и проучваха Писанията, за да видят дали тези неща са така. Затова мнозина от тях станаха вярващи, заедно с не малко видни гърци, жени, както и мъже.“ Деяния 17:11,12